

Az ünnepséget Várkonyi Hildebrand dr. egyetemi tanár nyitotta meg gondolatokban gazdag beszéddel. Hangoztatta, hogy az americanás ifjúság és egyáltalán az ifjúsági egyesületek célja nem az, hogy a külsőségekben, ceremóniákban éljék ki magukat, hanem az, hogy mélységes keresztény, öntudatos életet éljenek és erre neveljék magukat. Ezt a célt azonban csak úgy érhetik el, ha az idősebbek támogatják őket, ezért az ifjúságnak és az öregeknek együtt kell működniük.

Nagyhatású ünnepi beszéde után Szalay József igen kellemes, megnyerő hangon műdalokat énekelt, majd Lieli István szavalta el mély átérzéssel Sík Sándor Hiszek című költeményét. Ezután Fehér Kálmán – Talpai Emil humoros jelenetét adták elő a jól disponált műkedvelők, sok gondtalan percet szerezve a hallgatóságnak. Végül Fehér Kálmán mondott monológot, amelyet sok tapssal jutalmazott a hálás közönség.

Ezután megkezdődött a tánc. Közben még a vokálquartett szerepelt nagy sikerrel, úgyszintén nagyon kedves volt a magyar táncok bemutatása. Az ifjúság a legjobb hangulatban a késő éjjeli órákig maradt együtt.

Szegedi Új Nemzedék XIV. (1932) október 23. 4. oldal

289. Luther Szövetség és Rákóczi Bajtársi Egyesület meghívója az Egyetemi Tanács számára

Rector Magnificus a Szegedi Luther Szövetség fennállása 10 éves évfordulója alkalmából rendezendő ünnepségre, továbbá a Rákóczi Bajtársi Egyesületnek dísztáborozásra szóló meghívóját.

A Tanács elhatározza, hogy a Luther Szövetség ünnepségén való képviselőre Dr. Ereky István prodékánt, a Rákóczi Bajtársi Egyesület dísztáborozásán való képviselőre pedig Dr. Farkas Béla dékánt kéri fel.

*CsML VIII. 1. (Ferenc József Tudományegyetem Rektori Hivatal iratai)
2. doboz 268/1932-33. Az 1932/33. tanév Egyetemi Tanács III. rendes ülésének jegyzőkönyve (1932. november 11.)*

290. Tízéves a Szegedi Egyetemi Luther Szövetség

A szegedi Egyetemi Luther Szövetség vasárnap ünnepélyes keretek között ünnepelte meg fennállásának tizedik évfordulóját. Erre az alkalomra Szegedre érkezett Dr. Kapi Béla dunántúli evangélikus püspök, aki az evangélikus templomban ünnepi istentiszteletet tartott. Az iparkamara nagytermében ünnepi közgyűlés volt, amelyet az egyetemi énekkar Hiszekegye nyitott meg. Dr. Urbán János szövetségi elnök szavai után dr. Gerle Ferenc olvasta fel a szövetség tíz éves történetét, majd dr. Ereky István az egyetemi tanács, dr. Moór Elemér, a tanárképző főiskola, dr. Polner Ödön az egyetemes felügyelő és egyetemes egyház, Egyed Aladár a szegedi evangélikus egyház, Barcsay Zoltán a Kálvin Kör nevében üdvözölte a szövetséget. A közgyűlés ezután díszvendökké választotta dr. báró

Radvánszky Albertet, dr. Geduly Henriket, dr. Kapi Bélát és dr. Raffay Sándort, védnökül: Fodor Jenőt, dr. Ruz Gusztávnét és Pongrácz Albertné. Dr. Polner Ödön avatóbeszédére dr. Kapi Béla püspök válaszolt.

Este a Tisza nagytermében kultureste volt, amelyen szerepelt: Fichtner Sándor, dr. Belle Ferenc, Deréky János, Mózesné Junker Klára és dr. Kertész Lajos. Dr. Kapi Béla előadást tartott arról, hogy mit vár a magyar nemzet az ő ifjúságától és mit vár az ifjúság a magyar nemzettől. Az előadó püspököt a hallgatóság lelkesen ünnepelte. Az estét dr. Engel Rudolf szavai zárták le.

Délmagyarország VIII. (1932) november 15. 6. oldal

291. Hont Ferenc előadása a színházművészetről

Hont Ferenc szerdán este a MIEFHÖE helyiségében nagy figyelemmel kísért előadást tartott a magyar színházművészetéről. Előadásában elsősorban a színházművészet céljait és társadalmi szerepét határozta meg. Kifejtette, hogy a társadalomnak a színházra éppen olyan szüksége van, mint a gazdasági tevékenységre. Ismertette a korszerű magyar színpadművészet elemeit, és felsorolta azokat a gátló körülményeket, amelyek ennek a kialakulását Magyarországon akadályozzák: az üzleti szellem, a cenzúra, a színházi képzés fogyatékosága, a technikai elmaradottság stb. Végül a színházi szövetkezetek, kísérleti színházak, az egyetem, a paraszt, a munkás és a szabadtéri színjátékok kifejlesztésének szükségességét hangsúlyozta.

Délmagyarország VIII. (1932) november 24. 6. oldal

292. A Művészeti Kollégium vitaestje a háború és béke kérdéseiről

A Szegedi Fiatalok Művészeti Kollégiuma vasárnap tartotta második vitaestjét a központi egyetemen. Gáspár Zoltán tartott előadást Háború és béke címmel. Előadásában a történeti ismeretek és a modern tudományosság szemléletéből vont le a konklúziókat. Az ember agresszív ösztöneinek megnyilatkozása a háború – mondotta –, de ez nem jelenti azt, hogy ezeket az ösztönöket ne lehetne szublimálni, és ne lehetne egyszer véget vetni a háborúnak. Eljöhét az az idő, midőn a világbéke már nem lesz álom, ha megvalósulnak azok az eszmék, amelyek egy ideális világállam útját egyengetik. A világbéke egy világállam megalakításának függvénye. Végül a művészetet szükségszerű kötelességéről beszélt a háború kérdésével kapcsolatban. A művészetnek itt az a nagy hivatása, hogy előkészítse a lelkeket a béke művére azzal, hogy felnyitja az emberek szemét. Élénk vita követte az előadást, amelyben számosan vettek részt. Legközelebbi előadását december 11-én tartja a művészeti kollégium, amikor Baróti Dezső beszél Alföldi ember, alföldi irodalom címmel.

Délmagyarország VIII. (1932) november 29. 7. oldal Újraközlése: In: Hegyi András: Haladó ifjúsági mozgalmak Csongrád megyében. Válogatott dokumentumok (1874–1986). Szeged, 1987. 206. (151. sz. dokumentum)